

Φωτεινή

Μια πρόσκληση. Που ταυτόχρονα είναι και πρόκληση προτείνει τις μέρες τούτες ο υμνωδός.

Δείτε λάβετε φως, λέει.

Δεύτε. Ελάτε. Ελάτε όλοι. Αναμετρηθήτε. Ζητήστε αυτό που δεν έχετε. Ελάτε να πάρετε αυτό που σας λείπει. Αυτό που τόσο πολύ θέλετε. Κι είναι τόσο αναγκαίο.

Ζητήστε το και θα το πάρετε. Ελάτε λοιπόν. Πάρτε το φως. Το φως το αληθινό. Αυτό που πήρε και ο Συμεών. Αυτό που καίει τα πάντα. Που φωτίζει. Ναι. Και δείχνει την Αλήθεια. Και φέρνει την ελευθερία. Και τη δικαιοσύνη.

Ελάτε. Και μη φοβάστε τις κουστωδίες. Τους Ιούδες και τους Κεντυρίωνες.

Ελάτε. Και αγνοήστε τους Πιλάτους και τα Πραιτώρια.

Ελάτε. Και περιφρονήστε τον Άννα. Τον Καϊάφαν και την συντροφίαν τους.

Ελάτε στην αλήθεια. Και “η αλήθεια ελευθερώσει ημάς”.

Ελάτε. Και θα λάμψει παντού η ελευθερία.

Ελάτε. Και παντού θ’ απλωθεί η δικαιοσύνη. Κι η χάρη της.

Για μια ακόμη φορά η αρετή νικά. Κι επιβάλλεται.

Ελάτε, αν θέλετε παντού να επικρατήσει η ειρήνη. Η γαλήνη. Η ηρεμία.

Ελάτε να πάρετε το φως. Το φως που βγαίνει μέσα από την πίστη στο Χριστό.

Εδώ ελάτε. Και σκύψετε. Και θα φωτισθήτε.

Ο Συμεών μας προτρέπει. Μας καλεί να δούμε το “φως το αληθινόν”. Το κρατά στα χέρια του.

Συγκινημένος. Μα και ενθουσιασμένος συνάμα. Για τα δώρα που ο Θεός του χάρισε. Να δει το παιδίον Ιησούν.

Να τον κρατήσει στην αγκαλιά του. Μεγάλη η τιμή.

Με τον Συμεών μαζί και εμείς.

Φωτισμένοι όλοι να χαρούμε.

Κι όχι μόνον τούτο. Αλλά ν’ αφήσουμε να μας αλλάξει τη ζωή μας. Μόνιμα φωτεινή να την κάμει. Χωρίς τα όποια της καθημερινότητας σκοτάδια.

Και μαζί να κινήσουμε. Για τα ψηλά και τα ωραία. Αυτά που ο Θεός ετοίμασε για τους δικούς Του.

+ ο π. Γ.

“Αντιλεγόμενον”

Έσα από την σεβάσμιμα γεροντική αγκαλιά του Συμεών ανέβλυσεν η μεγάλη αλήθεια· προφητική, αποκαλυπτική, σαφής και κατηγορηματική, έλυνε το μέγα ερώτημα: Αφού ο Χριστός ήλθε στη γην ως ειρήνη, γιατί τόσοι πόλεμοι και αναστατώσεις; Πώς οι άνθρωποι 2000 χρόνια τώρα δεν κατορθώνουν να συμφιλιωθούν μεταξύ τους;

Κρατούσε στην αγκαλιά του ο γέροντας προφήτης “*το παιδίον Ιησούν*” “*εις το ιερόν*”, όταν εστράφη “*προς Μαριάμ την μητέρα αυτού*” και της είπε: “*ιδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον*” (Λουκ. β’34)

Ο Υιός σου, τον οποίον η καρδιά μου εγνώρισεν ως Σωτήρα της ανθρωπότητας, θα είναι η αιτία του να πέσουν και να χαθούν πολλοί, ενώ άλλοι θα πιστέψουν, θα αναστηθούν και θα ελευθερωθούν από την αμαρτίαν· ο Θεάνθρωπος Υιός σου θα είναι αντιλεγόμενος μέσα στους αιώνες.

Πώς αυτό; Γιατί ο Θεάνθρωπος Ιησούς, που ήλθε “*φως του κόσμου*” για πολλούς, θα φαίνεται σαν σκοτάδι; Και αυτός που ήλθεν “*η ειρήνη ημών*” θα ξεσηκώσει τις μεγαλύτερες εναντιότητες στον κόσμο;

Ναι. Διότι εξαρτάται από τη διάθεση του ανθρώπου· και από την ελευθερίαν του η στάση που θα πάρει απέναντι στα πράγματα. “*Ου γαρ εν τη φύσει των πραγμάτων ούτως, ως εν τη γνώμη των ανθρώπων τα της ευθυμίας ίστασθαι πέφυκεν*”, σημειώνει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Δηλαδή: η υπόθεση της χαράς (της αισιοδοξίας, της θλίψεως, της ειρήνης εν προκειμένω) δεν εξαρτάται τόσο από τη φύση των εξωτερικών πραγμάτων, όσο από τη θέληση των ανθρώπων.

Γι’ αυτό έχουμε και ποικίλα αποτελέσματα από ένα και μόνο γεγονός· διότι η στάση όλων μας απέναντί του δεν είναι ομοιόμορφη. Είναι μεγάλη η δύναμη της ελευθερίας μας. Στα χέρια της κρατάει την επιλογή σε όλα.

Ο Χριστός ήλθεν ειρηνοποιός στην γη μας· και την έφερε την ειρήνη· όπως την υποσχέθηκε· την δική Του ειρήνην.

“*Ειρήνην την εμὴν δίδωμι υμῖν*” (Ιωάν. ιδ’27). Την εσωτερικήν ειρήνην εννοεί, την ειρήνην της ψυχής. Αυτήν που απολαμβάνει ο άνθρωπος, όταν μετανιωμένος επιστρέψει στην πατρική αγκαλιά του Θεού· εκεί κατασιγάζουν οι ταραχές και οι πόλεμοι, που μας αναστατώνουν από μέσα κι απ’ έξω. Εκεί ειρηνεύει η συνείδηση· γλυκαίνεται ο εσωτερικός κόσμος και παρηγορείται για όλες τις θλίψεις και τις εχθρότητες, με τις οποίες μας πικραίνει η ζωή.

Από τον Χριστόν ευρίσκει την καταλλαγήν του ο βασανισμένος άνθρωπος με το Θεό, τον Πατέρα· περνά από την γέφυραν του Σταυρού και φθάνει στην υιοθεσίαν του Θεού. Συμφιλιωμένος με το Θεό, βρίσκει την εσωτερικήν πληρότητα και ισορροπίαν· αλλά, και τη θέση του στον κόσμο και ανάμεσα στους ανθρώπους.

Ο Κύριος το είπε: “*...ίνα εν εμοί ειρήνην έχητε*” (Ιωάν. ιστ’33). Κοντά

Του ο νους κι η καρδιά μας αισθάνεται ασφαλής, θωρακίζεται· ξαναβρίσκει τον εαυτόν της· το νόημα της ζωής· αποκτά περιουσίαν· τον πλούτον της αρετής.

Ωραιότατη είναι η περιγραφή που ο οξύς κάλαμος του ιερού Χρυσοστόμου δίνει για την ενάρετη ψυχή, που πλέει τη θάλασσα του βίου μέσα στα μανιασμένα κύματα.

Μαίνεται η θάλασσα και τα κύματα ορθώνονται πανύψηλα και φαίνονται οι ύφαλοι και οι βράχοι· και ξεπροβάλλουν άγρια θηρία θαλασσινά· κι απλώνεται βαθύ σκοτάδι και σκεπάζει τα πάντα· όμως εσύ ανοίγεις τα πανιά της υπομονής σαν νάναι μεσημεριάτικη γαλήνη· και σαν ο άνεμος νάχει διπλώσει τα φτερά του· και πλέεις εύκολα, χωρίς να σε ταρακουνάει η τρικυμία· και σαν ούτε καν να σε ραντίζει το κύμα. Πολύ φυσικά. *“Τοιαύτα γαρ της αρετής τα πηδάλια”*.

Ο άνθρωπος που στο ταξίδι της ζωής δεν έχει παραδώσει στην αρετή τα πηδάλια, χάνει τη γραμμή πλεύσεως και τις αποστάσεις από τους κινδύνους· χτυπιέται από τα συγκρουόμενα συμφέροντα των ανθρώπων· από τους ανταγωνισμούς, τις αδικίες, τις βιαιότητες, τους πολέμους· χάνει την ισορροπία του, πέφτει στην τρικυμία και γίνεται παίγνιον των κυμάτων.

Είχε δίκιο ο γέροντας Συμεών· ο Θεός της ειρήνης που με αγαλλίαση κράτησε στην αγκαλιά του, όταν γίνεται το πολικό αστέρι στον διάπλοο της ζωής, χαρίζει την ειρήνην και την *“ανάστασιν”* σε *“πολλούς”*.

Όσοι όμως - οι άλλοι πολλοί - στρέψουν τα νώτα στον Υιόν της Παρθένου και προσανατολισθούν προς τις ανθρώπινες *“επιτυχίες”* - τους παντός είδους - ισμούς, ανθρωπισμόν, οικουμενισμόν, επιστήμην, φιλοσοφίαν, τεχνολογίαν, κοινωνιολογίαν, κ.τ.ο.- δεν θα βρουν την ειρήνη που ζητούν εκτός αυτών· διότι η ειρήνη είναι υπόθεση ψυχής· και την ψυχή μόνον Αυτός που την έπλασε μπορεί να την ειρηνεύει και να την ανεγείρει. Ο Ιησούς Χριστός που δέχεται να είναι *“βαντιλεγόμενος”* στην ιστορίαν των ανθρώπων. (*“Η Δράση μας”*)

“Οι Βυθομετρήσεις” είναι παράρτημα του περιοδικού “Πυρός” της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας (“Η ομάδα των Δώδεκα”). Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας, Παλουριώτισσα, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621), τηλ.: (00357)22459760